

[Oluf Johansen.]

at han skal aflevere det og modtage anden sæd i stedet for.

Om prisen vil jeg gerne sige et par ord. Vi har fra vort partis side godkendt de 54 kr. og var gerne blevet stående derved, om det var blevet den fastsatte pris. Det ærede medlem hr. Johs. Larsen (Tune) har megen ret i sine betragtninger angående dette spørgsmål. Men jeg vil dog gerne sige, at det næppe så meget er forholdet til vore sædpriser, som det er spørgsmålet om de forskellige handelsafgrøders større eller mindre rentabilitet i landbruget, der har gjort sig gældende.

Med hensyn til tildelingskornet til det mindre landbrug hilser vi med tilfredshed, at forslaget er blevet opretholdt. Det ærede medlem hr. V. Knudsen har fremsat den betragtning, at så havde man også pligt til at modtage dette korn. Ja, det er muligt, men der er alligevel et spørgsmål, som gør sig gældende, nemlig dette, om kornet er af en sådan kvalitet, at vedkommende er tjent med at modtage det som byttesæd.

Når vi ser på det høstår, som er gået, kan det ikke nægtes, at omkring efterår og nytår var der mange bekymringer på grund af de meget høje og stigende kornpriser. Men forholdene har jo udviklet sig anderledes. Det har jo gerne været sådan, at når man nåede henimod denne tid, havde man de højeste kornpriser; når husmændene havde fejlet deres lofter og skulle gøre deres kornindkøb, stod de overfor prisstigningen. Men forskellige forhold har ændret dette. Det høstår, vi er inde i, bliver formentlig kortere end et normalt høstår. Sidste år høstedes der sent, og der vil rimeligvis i dette høstår blive høstet tidligt. Dernæst har de driftsmæssige forbedringer, som mange landmænd har indført ved brug af ensilage, sukkerroer, kartofler m. v., givet grundlag for en bedre økonomi gennem mindre forbrug af indkøbt korn.

Til slut vil jeg gerne sige, at jeg deler det ærede medlem hr. V. Knudsens ønske om, at forholdene så snart som muligt kan give den frie handel mulighed for at blive formidler af vor kornhandel. Men vi må da være nogenlunde sikre på, at der er en virkelig fri handel, så reguleringsforanstaltninger kan undgås.

Steffensen: Det foreliggende lovforslag om en kornordning er jo på mange punkter forskelligt fra den tidligere lov. Der var jo et misforhold deri, at de, som leverede godt brødkorn, fik korn af dårlig kvalitet i bytte;

det har vakt utilfredshed mange steder ude omkring.

Når jeg ikke kan give tilslutning til det foreliggende lovforslag, er det, fordi jeg har den tro, at under en fri prisdannelse ville priserne blive fastsat på en helt fri og naturlig måde. Under en krig og når landet er afspærret fra omverdenen, er forholdet et andet; da er det helt naturligt, at der indføres forholdsregler, så at ikke en enkelt befolkningsklasse får mulighed for at udnytte sine medmennesker. Der vil måske heroverfor fra anden side blive fremført, at vi lever i virkeligheden i en slags afspærings- og krigstilstand. Men efter min formening er der noget selvforskyldt deri; det ligger i, at vi ikke er gået ind i den frie konkurrence ved at fjerne vore restriktioner og alt det, som hindrer den frie og naturlige samhandel.

En kornordning kan for mange se besnærende ud, men den kan let få den følge — idet man har et kornkontor, der skal købe kornet i udlandet —, at man ræsonnerer som så: vi må have en vis begrænsning af indførslen for derigennem at kunne regulere prisen herhjemme. Vi har set det før, og det er derudfra jeg har min betænkelighed ved en kornordning; jeg tror nemlig, det er den frie prisdannelse både med hensyn til eksport og import, der kan give de helt rigtige kornpriser.

Vi hørte for nogle uger siden forstander Petersen-Dalum udtale i radioen, at det var, ligesom om kornkontoret holdt sig altfor afventende, og han gjorde opmærksom på, hvad der for os er ganske naturligt, at netop den store eksport af forædlede produkter, som dansk landbrug leverer, og som skaffer store valutabeløb til landet, er afhængig af de fodermidler, der er stillet til rådighed. Derfor må vi ikke hindre den frie indførsel af korn, for gør vi det, begrænser vi samtidig vore eksportmuligheder af de forædlede produkter.

Det ærede medlem hr. Johs. Larsen (Tune) var i sin ordførelse inde på, at brødkornet var for billigt, prisen var sat for lavt i forhold til foderkornet, og derfor gik f. eks. hvedearealet tilbage. Ja, det er muligt. Det er vanskeligt at planøkonomisere overfor disse forhold, hvor der er mange ting, som spiller ind. Usikre forhold om vinteren kan jo betyde, at det er usikkert at dyrke brødkorn, men en fri indførsel også af foderkorn vil regulere forskellen i prisen på brødkorn og foderkorn. Hvordan i alverden havde man ellers kunnet skaffe brødkorn tidligere, da man ingen ordning havde?